

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CE-LOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

Anul XIX.

CE-LOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 2.

CUPRINS:

- Pe valuri.** Pag. 17.
- Fiecare cămin un izvor de lumină.** Pag. 18—19.
- „Salvarea casei tale“.** Pag. 19—20.
- „Apel la consacrare“.** Pag. 20.
- Datoriile părinților față de copii.** Pag. 21—22.
- O scrisoare deschisă către Comunități.** Pag. 23—25.
- Lucrarea lui Dumnezeu înaintea.** Pag. 25—26.
- Progres în lucrarea școlii de Sabat.** Pag. 26—27.
- Lumea așteaptă dela noi** Pag. 27—28.
- Fiecare membru un evanghelist.** Pag. 28—29.
- Spiritul criticii.** Pag. 29—30.
- Diverse.** Pag. 31—32.

Pe valuri

*Cu o mare îndârjită și cu valuri spumegânde,
Azi, se luptă vasul lumii, arhiplin de călători.
Vrea să treacă apa morții, și s'ajungă-acolo unde
Se găsește fericirea: „Pace” pentru muritorii.*

*Și, priviți-l cum se luptă cu furtuna ce-l frământă!
Uite cum l'împinge valul să-l răstoarne în abis . . .
Vâsle n'are, cârma-i ruptă, și talazuri-l avântă
Tot mai mult spre țărnul morții, într'un larg infern deschis.*

*Cine poate-acum s'oprească iadul care stă să 'nghită
Acest vas care se sbate ca un șarpe capturat?
Cine valurilor mării de furtună 'nnebunită
Poate stavilă să pună? Care rege? Ce 'mpărat?*

*Cine dintre oameni, astăzi, poate pace să dea lumii,
Dintre toți acei ce lumea îi numește salvatori? . . .
Nu mai căutați voi oameni, diamant în albul spumii,
Căci nu potolește valul nimeni dintre muritorii.*

*Aduceți-vă aminte, de demult, că'n largul mării
Se sbătea neputincioasă barca 'a doisprezece inși:
Nu era sub cer scăpare în tot lung și latul zării,
Și simțeau că sunt de valuri tot mai către fund împinși*

*Și, în mare desnădejde ei, și-au amintit deodată,
'Că Isus, stăpân și-al mării, este 'n barcă adormit.
Și-au strigat: „Scapă-ne Doamne!” cu o voce desperată:
Iar Isus certând Natura, totu'n grab' s'a liniștit.*

*Iară astăzi, când Natura mânioasă, crunt lovește
Valul mării să scufunde vasul lumii învechit,
Nu uitați că'n barca voastră ce 'n abis se prăbușește,
Stă Isus ca și atunci . . . iarăși . . . iarăși adormit.*

Din volumul „Pe Valuri” de Congo.

Ziua Căminului Creștin

Sabatul dela 3 Februarie, 1934

PROGRAM

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cor sau muzică instrumentală.
3. Studiu biblic și din Mărturii: „Fiecare cămin, un izvor de lumină”.
4. Cuvântare: „Salvarea casei tale”.
5. Apel la consacrare.
6. Cântare de închidere și rugăciune.

NOTA. — A revenit și anul acesta „Ziua căminului creștin”! Fără îndoială: fiecare zi ar trebui să fie, într'un anumit înțeles, o „Zi a căminului creștin”, pentru că succesul Comunității depinde de influențele din familie; totuși, în fiecare an, este consacrat un Sabat acestei opere de clădire a căminului creștin și de formare a părinților în vederea răspunderilor lor sfinte. Nu credeți că această zi ar trebui să fie ținută în fiecare Comunitate? Nu ar trebui ca fiecare predicator și presbiter, să facă tot ce pot mai bine pentru ca să stimuleze la studiu pe părinții și tinerii Comunității lor?

Propunem ca studiul biblic și cuvântarea să fie urmate de câteva minute de consacrare și mărturisire. Dacă adunarea voastră e mai mică, nu pierdeți prilejul de a da loc la câteva mărturisiri scurte; dacă este o Comunitate mare, adresați un apel la consacrare în viața socială și cea din cămin, și dați ocazia tuturor: părinți, slujbași ai Comunității, tineret și copii, ca să răspundă acestui apel, prin ridicarea în picioare.

Fiecare cămin un izvor de lumină

de J. A. Stoian

Experiențele poporului Izraël în timpul ieșirii lui din Egipt sunt un prototip al experiențelor poporului adventist în zilele din urmă. Ca și pe vremea Egiptului, lumea zilelor noastre leapădă pe Dumnezeu așa cum este El descoperit în Cuvântul Său și-și alege dumnezei făcuți după a lor găsire cu cale. Isaia prezice aceste zile, când scrie: „Iată întunerecul acoperă pământul și negură mare popoarele”. Isa. 60, 2. Și, într'adevăr, se pare că întunerecul spiritual acoperă omenirea întreagă.

Istoria liberării poporului Izraël și a plăgilor Egiptului, este o ilustrație impresionantă a consecințelor ascultării de Cuvântul lui Dumnezeu sau, pe de altă parte, a lepădării acestuia. Egiptenii avuseseră ocazia, timp de generații de-a-rândul, să cunoască pe adevăratul Dumnezeu, dar ei își închiseseră ochii și urechile lor față de orice manifestație și orice descoperire a adevărului Său. În sfârșit, ceasul liberării poporului lui Dumnezeu sună și judecățile Sale veniră peste asupritorii. Țara și poporul fură acoperite cu o mantie de întunecare des,

simbol al lepădării Dumnezeului care a făcut să strălucească lumina din întunecare.

Raportul istoric cuprinde o declarație de mare însemnătate pentru noi cei cari trăim în timpuri de turburare: „Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întunecare besnă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. Nici nu se vedeau unii pe alții și nimeni nu s'a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau copiii lui Izraël, era lumină”. Exod 10, 22, 23.

În ultimul conflict, când ultimele scene se vor juca pe câmpul de luptă, unde lupta între adevăr și minciună se va termina pentru totdeauna, Dumnezeuul mântuirii asigură lumina și binecuvântare poporului Său credincios.

„Hristos vine cu putere și mărire mare. El vine în propria Sa strălucire și în strălucirea Tatălui. El vine cu toți sfinții Săi îngeri.

„În vreme ce pe pământul întreg va domni întunerecul, în toate locuințele sfinților va fi lumină. Primele raze de lumină la a doua Sa venire vor cădea asupra lor”. „Parabole”, p. 383.

În trecut, sângele stropit pe ușorii ușilor.

marca locuințele adoratorilor adevăratului Dumnezeu. Aceștia aveau lumina cea adevărată în căminurile lor. Tot astfel, în zilele din urmă, căminurile credincioșilor vor fi izvoare de lumină din cari va porni o influență înălțătoare pentru cei dimprejur, dacă I se va da lui Hristos locul cuvenit la altarul familiei. „In timp ce credincioșii stăruiau în rugăciune, Isus le trimitea, din când în când, o rază de lumină pentru a încuraja inimile lor și a lumina fețele lor“. *„Mărturie“, Vol. I, p. 181.*

Oriunde își așeza Abraam corturile, el ridica și un altar în jurul căruia își strângea familia pentru cultul divin. „... fiii ai lui Abraam sunt cei ce au credință“. (Gal. 3, 7.) În fiecare cămin adventist de ziua șaptea ar trebui să fie ridicat un altar al familiei, unde membrii ei ar trebui să se adune dimineața și seara pentru cult.

„In foarte multe familii rugăciunea este neglijată. Părinții își spun, că n'au timp pe care să-l consacre cultului de dimineață și seară, la altarul familiei. Ei nu pot rezerva câteva minute ca să mulțumească lui Dumnezeu pentru nenumăratele Sale îndurări: pentru lumina soarelui, pentru ploaia binefăcătoare care face să crească vegetația și pentru protecția îngerilor sfinți. Ei n'au timp ca să roage pe Dumnezeu pentru ajutorul și sfatul Său, ca și pentru a cere prezența lui Isus în casele lor“. *„Patriarhi și Profeți“, ed. germ. p. 136.*

„Reclădirea și reinălțarea omenirii incepe în familie... Fericirea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii, depind de influențele căminului“. *„Pe urmele Marelui Medic“, p. 329, ed. germ.*

Nu exagerăm, afirmând, că altarul familiei este centrul de unde pornesc influențele divine, după cum nu exagerăm, spunând că acest altar este obiectivul atacurilor celor mai furioase

din partea lui Satana. El va face tot ceea ce îi stă în putere, ca să aducă o lancezeală în cultul din familie, și numai o perseverență sfântă va obține biruința și va păstra mai departe altarul familiei. Sfatul pe care ni-l dă Cerul, este acesta: „Orele cultului de dimineață și seară ar trebui să fie cele mai dulci și cele mai însemnate din tot cursul zilei. Fiecare ar trebui să înțeleagă, că niciun gând rău nu trebuie să intervină pentru a tulbura pacea; părinții și copiii se adună pentru a întâlni pe Isus și pentru a invita pe îngerii cei sfinți, ca să rămână în căminul lor. Cultul să fie scurt, dar plin de viață, adaptat împrejurărilor și, din timp în timp, variat. Fiecare să ia parte la cetitul Bibliei, să învețe și să spună adesea, pe dinafară, legea lui Dumnezeu. Copiii vor găsi mai mult interes în orele de cult la altarul familiei, dacă li se va da voie să aleagă ei, câteodată, pasajul de cetit. Puneți-le întrebări și lăsați-i să pună și ei întrebări. Spuneți tot ceea ce este necesar pentru ilustrarea ideii din textul cetit. Când cultul familiei nu este prea lung, copiii să ia parte la rugăciune și cântare, chiar dacă nu se cântă decât o singură strofă. Pentru ca un astfel de cult să fie cu adevărat ceea ce ar trebui să fie, el trebuie să fie pregătit mai dinainte. Părinții ar trebui să-și ia timp, ca să studieze Biblia împreună cu copiii lor. Desigur, aceasta cere eforturi și ceva jertfe, dar ele sunt răsplătite cu bogăție“. *„Erziehung“, p. 193. 194.*

Dorința lui Dumnezeu este ca fiecare cămin adventist să exerciteze o influență clăditoare, înălțătoare, împrejurul său, să fie o lumină strălucitoare în mijlocul întunerecului, care învăluiește cu repeziciune lumea întreagă, în aceste zile din urmă. Fie ca focul sacru să ardă neincetat pe altarul căminului vostru, pentru ca lumina să lumineze pe cărarea familiei voastre, atât la ieșire cât și la intrare.

„Salvarea casei tale“.

„Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucrurile cari încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capăta prin credință“. (Ebrei 11, 7.) Isus zice: „Ce s'a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului Omului“. (Luca 17, 27.) Noe, predicatorul dreptății, a salvat casa sa, și aceasta a fost tot ceea ce a putut salva. El împărți cu credincioșie Cuvântul lui Dumnezeu timp de 120 de ani; dar cea mai însemnată lucrare a sa el o exercită în sânul căminului său. Prin exemplul său de

evlavie, prin instrucțiuni înțelepte și printr'o disciplină bine înțeleasă, el și soția sa, își salvară copiii. Și, când aceștia ajunseră mari și se căsătoriră, salvară și ei pe soțiile lor. Dacă există astăzi vreo lucrare a cărei îndeplinire are o valoare, atunci este chiar lucrarea care trebuie să se facă în cămin. „Primele biruințe, în tot ce asigură succesul lucrării lui Dumnezeu, trebuie să fie câștigate în cămin“. *„Mărturie“, Vol. II, p. 361.* Căminul va fi ceea ce sunt părinții, și de asemenea ceea ce este căminul va fi și biserica, pentrucă este scris: „Lucrarea părinților este la baza tuturor celorlalte... Fericirea societății, succesul bisericii, prosperi-

tatea națiunii, depind de influența căminului”, „Pe urmele Marelui Medic”, p. 329, ed. germ.

Influențele lumii sunt puternice în zilele noastre. Ele pătrund în căminuri și lasă urmele lor chiar în căminurile creștine. Cum vor fi în stare părinții să se împotrivescă acestei revărsări primejdioase? Pentru aceasta trebuie o conducere tare, o putere stăvilitoare. Dar aceasta nu e totul, ci doar începutul. Dacă ați fi grădinari nu ați aștepta ca, înainte de a vă apuca să cultivați terenul vostru, să lăsați să crească până la genuchi ierburile rele. Ci veți ara pământul, îl veți grăpa, îl veți semăna și veți veghea asupra lui pentru a-l curăța de toate ierburile rele, pe măsură ce ele se ivesc din pământ. Veți veghea ca să nu lăsați să crească ceea ce este rău, dar mai înainte de a face acest lucru, veți semăna înșivă sămânța cea bună. La fel este și cu căminul. Semănați sămânța cea bună. Părinților, fiți grădinarii îndemânateci (iscusiți) ai spiritului și ai sufletului copilului. Plantați terenul mai înainte ca vrăjmașul să ia loc și să se așeze acolo. Învățați pe copii cântări și povesteli-le istorioare cari să fie tot atâtea semințe bune depuse în inima lor; de asemenea voi trebuie să cunoașteți igiena și fiziologia, și să faceți ca să se deprindă copiii voștri cu obiceiuri bune de igienă și de stăpânire de sine. Faceți-le cunoscute lucrările lui Dumnezeu, prin natură și prin Cuvântul Sfânt. Familiarizați-i cu gânduri despre Creatorul și Mântuitorul nostru. Trebuie să-i faceți să simtă și să înțeleagă minunile și înțelepciunea Bibliei, și să introducăți în spiritul lor gustul și plăcerea de a o ceti. Fiți pentru ei un prieten și învățător.

Un astfel de program cere ca voi înșivă să studiați, să vă rugați și să depuneți eforturi îndoit pentru a deveni părinți cărora Dumne-

zeu va putea să le încredințeze sarcina de a învăța pe copiii Săi și de a-i mântui.

Prin serva Domnului, ni se spune: „Lucrați în așa fel ca și cum viața voastră ar fi în joc, ca să salvați pe copiii voștri din influențele mănjitoare și corupătoare ale lumii”. „Mărturie”, Vol. VI, p. 109. Faceți voi toate eforturile, ca și cum ar fi viața voastră în joc? Ce ați face, dacă copiii voștri ar fi gata să se înneeze într'un fluviu sau în mare? Ia gândiți-vă la această posibilitate! Ați rămâne liniștiți, dormitând în pace pe scaun? Ați zice: „Știința salvării dela înnee este desigur foarte interesantă, dar eu n'am timp să mă ocup de ea?”, sau: „Aș fi dispus să iau parte la un program de seară interesant, dar, personal, eu nu pot face nimic”. Ce ați face, dacă copiii voștri ar fi gata să se înneeze sub ochii voștri?

Copiii noștri sunt pe punctul de a se înneca sau, în orice caz, în primejdie de a o face, în influențele corupătoare ale lumii. Și numai noi părinții îi putem salva. Predicatorul, slujbașii Comunității, Cercul tinerimii își vor face partea lor de lucru, dar, dintr'o mie, nu va fi salvat niciun copil ai cărui părinți sunt indiferenți față de datoriile lor.

O, părinți! Nicio sarcină nu egalează în valoare pe a voastră. Voi nu aveți de pictat, ca un artist, pe pânză un model de frumusețe, nici nu vi se cere de a sculpta o lucrare în marmoră. Voi nu aveți de îmbrăcat, cum face scriitorul, un gând nobil în cuvinte puternice, și nici de exprimat în melodie un sentiment frumos, cum face un muzicant. Sarcina voastră, cu ajutorul lui Dumnezeu, este de a forma într'un suflet omenesc o asemănare cu dumnezeirea. Ce veți răspunde, acum, la chemarea lui Dumnezeu?

A. S.

„Apel la consacrare”.

Iată momentul potrivit ca să ne consacram lui Dumnezeu cu toate puterile noastre. Acesta este un prilej nimerit pentru ca părinții, tinerii și copiii să ia hotărârea ca, de azi înainte, în căminurile lor să domnească pacea, bucuria și iubirea, și ca fiecare cămin creștin să devină un „cer pe acest pământ, în care să se pregătească pentru cerul de sus”. „Mărturie”, Vol. VII, p. 131.

Părinți, vreți să vă consacrați astăzi lui Dumnezeu pentru a studia, pentru a vă ruga, pentru a vă strădui să arătați o iubire mai mare între voi și copiii voștri, și pentru a-i învăța voința lui Dumnezeu cu mai multă putere și înțelepciune?

Și voi, tineri și tinere, cari sunteți pe pra-

gul de a deveni de sine stătători, vreți să vă consacrați și să faceți din căminul unde trăiți o reprezentare mai adevărată a vieții creștine? Vreți să luați hotărârea de a studia chestiunea, pentru a ști cum conduita voastră ar putea asigura succesul și fericirea viitorului vostru cămin? Vreți să vă alăturați de noi?

Și, acum, voi copii vreți să vă consacrați astăzi lui Isus, făgăduindu-I că, prin harul Său și cu puterea Sa, veți fi ascultători, cuviincioși și cinstiți față de părinți și învățătorii voștri? Toți cei ce vor să se consacre în felul acesta, să se ridice în picioare.

(Să se dea loc la câteva mărturisiri scurte și să se facă o scurtă, dar caldă rugăciune de consacrare.)

Datoriile părinților față de copii

Chestiunea bunei creșteri a copiilor noștri trebuie să apese tare pe inima poporului în timpul sfârșitului. În acest popor trebuie să se dea pe față „Spiritul lui Hristos, care să întoarcă inimile de copii către părinți și pe neascultători în gândurile dreptilor. Prin hotărârile luate la Adunările Generale din anul trecut îngerul nostru protector a suflat din trâmbiță, ca să ridicăm frunțile noastre și să ne facem datoria.

Unde sunt acei părinți cari auzind acest sunet de trâmbiță să zică: „Iată-mă, aci sunt eu și copiii mei?”

Părinții trebuie să-și apropie inima mai mult de copiii lor și să taie chiar din timpul lor de odihnă și să lucreze pentru copiii lor, pentru a-i face creștini, căci iată ce zice Spiritul profetic:

„Unul din semnele „timpului din urmă“ e și neascultarea copiilor față de părinții lor. 2 Tim. 3, 2. Iși recunosc părinții responsabilitatea lor? Mulți pierd tot mai mult din vedere însemnătatea supravegherii neîncetate a copiilor și le dă pas să devină neascultători și să capete deprinderi rele. Ei nu bagă de seamă încăpățânarea lor, decât numai atunci când ajung să se supere și atunci încep să-i pedepsească cu mânie.

Mulți părinți vor trebui să dea o grozavă socoteală pentru că și-au neglijat copiii. Prin faptul, că le-au împlinit gusturile și că i-au lăsat în plata lor, au făcut să iasă la iveală pornirile lor rele și să se întărească în ele.

Părinților, oare ați uitat voi, că în Sfânta Scriptură stă scris „Cel ce cruță varga sa, urăște pe fiul său?” Prov. 13, 24. Copiii cresc bine la corp fără a fi însă bine creșcuți. Se dă cu părerea că un copil de zece până la douăsprezece luni ar fi prea mic spre a putea pricepe mustrarea. Părinții le îngăduie, să-și dea frâu liber gusturilor și poftelor lor, fără a le înfrâna sau fără a-i muștra. Făcând însă asemenea fapte, întrețin și cultivă chiar aceste rele deprinderi, așa că ele cresc și se întăresc odată cu copiii.

Adeseori Sabatul este profanat și călcat prin copiii celor ce țin Sabatul. Din când în când chiar li se îngăduie să alerge încoaci și încolo în casa Domnului, să se joace, să vorbească tot felul de vorbe și să-și dea frâu liber plăcerilor lor, și toate acestea în aceeași adunare, în care sfinții trebuie să se închine în podoaă sfântă. Locurile acelea, cari ar trebui să fie sfinte, în cari ar trebui să domnească o liniște sfântă și unde totul trebuie să se petreacă în cea mai desăvârșită rânduială, curățenie și cu un respect plin de umilință, ajunge un Babi-

lon, adică „încurcătură“. Aceasta e de ajuns spre a aduce mânia lui Dumnezeu asupra adunărilor noastre, ca să nu se mai descopere Dumnezeu în ele. Mânia Sa se aprinde din cauza acestor lucruri și cât timp durează. El nu va mai fi cu Izrael pentru a se lupta contra vrăjmașilor lui. Din cauza plăcerii ce Dumnezeu are față de noi, îngăduie vrăjmașului credinței noastre să triumfeze.

Părinții țin copiilor loc de Dumnezeu și ei vor avea de dat socoteală înaintea Domnului, dacă au împlinit sau nu datoria arătată lor de Dumnezeu. Părinților, unii dintre voi, în cazul că nu-și schimbă numai decât purtarea, cresc pe copiii lor numai spre a-i da pradă îngerului pierzător. Dumnezeu nu poate acoperi nedreptatea nici chiar la copii. El nu poate primi nici un copil neastâmpărat, nici un copil în a cărui viață s'au prins patimile. Chiar nici în timpul strămtorării nu-l poate scăpa. Vreți să îngăduiți ca prin neglijența voastră să vi se piardă copiii? Dacă nu vă faceți datoria, sângele lor va veni asupra voastră, și nici mântuirea voastră nu va mai fi sigură, dacă sângele copiilor voștri vă apasă — sângele unor copii, cari ar fi putut fi mântuiți, dacă v'ați fi făcut datoria voastră de părinți, și dacă ați fi voit să fiți conștiincioși.

Dumnezeu spunea despre Abraam așa: „Eu știu, că el va porunci copiilor săi, și casei sale după sine“. 1 Moise 18, 19. Li făcu chiar o mare onoare, prin aceea că-l așeză ca părinte al tuturor credincioșilor. Părinților, datoria voastră este, ca să stăruiti ca ei să fie ascultători, și să faceți totul cu puțință spre a le ajuta ca să-și înfrângă relele porniri și patimi.

Când sunt aduși copiii la adunare trebuie să li se spună, unde se găsește; că nu mai sunt acasă, ci în locul în care Dumnezeu vine să se întâlnească cu poporul Său. N'ar trebui deei să li se îngăduie să se joace acolo, ci să fie educați să stea liniștiți. În acest caz Dumnezeu va privi spre voi, vă va întâmpina și vă va binecuvânta.

Dacă în adunările sfinților s'ar ține ordine, adevărul ar face mai mare impresie asupra celor ce ascultă. Solemnitatea atât de necesară, ar crește. N'ar mai stăpâni asupra ascultătorilor acea amortire, ca de moarte; căci adevărul are putere să șguduie până în adânc sufletele. Atât credincioșii cât și necredincioșii ar simți acest lucru. Pare ca și când în multe locuri semnul păcii lui Dumnezeu s'a depărtat de Comunitate, acolo unde poruncile lui Dumnezeu au fost călcate și tăria lui Izrael a slăbit. Părinților, îndrumați-vă copiii. Incepeți lucrul

acesta de atunci când sunt încă tineri, când pot fi ușor influențați și când relele lor înclinațiuni mai pot fi împiedecate. Prin Cuvântul Său, Dumnezeu v'a arătat însemnătatea îndrumării copiilor: „Pedepsește pe fiul tău, când încă este speranță și sufletul tău să nu dorească moartea lui”. Prov. 19, 18. La aceste cuvinte, trebuie să ne gândim ca să le facem.

Mustrați copiii cu iubire. Nu-i lăsați în voia lor până când ajung de nesuferit și deabia atunci să-i pedepsiți. O asemenea mustrare mai mult strică decât ajută.

Dacă v'ați făcut cu credință pe deplin datoria față de copiii voștri, puteți apoi să-i prezentați lui Dumnezeu în rugăciune, rugându-L ca să vă ajute. Spuneți-I că voi v'ați făcut partea voastră, și rugați-L apoi în credință să facă partea Lui, adică să facă ceea ce voi nu puteți face. Rugați pe Domnul să îmblânzească pornirile rele ale fiilor voștri. Rugați-L ca prin Spiritul Său să-i facă blânzi și ascultători. A totuternicul va auzi și va împlini rugăciunile voastre.

E lucru sigur, că se va atrage disgrăția lui Dumnezeu, dacă părinții în loc să-și facă partea lor de lucru, lasă tot în sarcina lui Dumnezeu să facă El, ceea ce le dăduse lor să facă. Dumnezeu ne mustră când suntem neascultători și ne depărtăm de Dânsul. Tot așa și părinții sunt făcuți răspunzători prin Cuvântul lui Dumnezeu, să mustră pe copiii lor, când sunt neascultători și când doresc lucruri rele. Înfrânați pasiunile atunci când sunt numai încolțite. Faceți ca voința copiilor să fie supusă vouă — totuși acest lucru să-l faceți cu iubire și cu băgare de seamă; — în acest chip atât voi cât și copiii voștri veți crește în înțelepciune.

Dumnezeu își va aminti de străduințele voastre. El care ia seama dacă cade o vrabie, El care a lădat credința lui Abraam, nu va trece cu vederea nici străduințele voastre. Cel care nici nu doarme nici nu așipește, vă va ajuta prin Spiritul Său și va răsplăti slabele voastre osteneți.

Părinților, aveți îndeosebi grijă de copiii voștri în Sabat. Nu lăsați ca ei să calce ziua cea sfântă a lui Dumnezeu, jucându-se prin casă sau pe afară. Dacă îngăduiți ca în acest chip să calce copiii voștri Sabatul, e ca și cum l-ați călca voi. Dacă lăsați pe copii în Sabat să se joace și să hoinărească încoace și încolo, Dumnezeu vă socotește ca pângăritori ai Sabatului. Trebuie să vă faceți copiii să asculte. Cuvântul vostru trebuie să fie legea lor. Se vor deștepta oare părinții noștri — înainte de a fi prea târziu — și vor căuta ei să-și facă datoria cu toată seriozitatea răscumpărând timpul și necruțând nici o oboseală pentru a-și mântui copiii?

Copiii păcătoși sunt prada nelăgăduită a

vrăjmașului, căci în ei n'a lucrat puterea curățitoare a sângelui lui Hristos. Mulți părinți sunt nepăsători și lasă pe îngerii răi să influențeze asupra copiilor și să lucreze aproape nestingheriți în inima lor. Totuși dacă părinții ar lucra fără oboseală împreună cu harul lui Dumnezeu, influența pe care îngerii răi caută să o aibă asupra copiilor va fi nimicită. Copiii se vor simți cuprinși de niște îndemnuri sfinte; iar puterile răului vor fi înlăturate.

Când îngerul pierzător a trecut prin Egipt, spre a sugruma pe tot întâiul născut din oameni și animale, Izrail primi porunca, de a sta fiecare familie la un loc cu copiii în casă, și să însemneze ușorii cu sângele mielului, pentru ca îngerul pierzător să treacă de casa lor. Dacă ar fi neglijat de a face cele poruncite de Dumnezeu, nici o deosebire nu s'ar fi făcut între ei și Egipteni.

Curând îngerul pierzător are să mai treacă odată, și va sugruma nu numai pe cei întâi născuți, ci „pe bătrâni, tineri, fecioare, prunci, și femei” (Ezech. 9, 6.) pe toți câți nu poartă sigiliul lui Dumnezeu. Părinților, dacă vreți să vă mântuiți copiii, trebuie să-i despărțiți de lume, și să-i feriți de tovărășia copiilor răi; căci dacă le dați voie să se întovărășească cu camarazi răi, nu-i puteți împiedeca de a se face părtași la ticăloșiile lor și de a se strica. Voi aveți datoria solemnă de a veghea asupra copiile voștri și chiar să le alegeți voi prietenii.

Faceți pe copii să vă asculte; în acest caz le va fi mai ușor să asculte și de poruncile lui Dumnezeu și să îplinească cererile Lui. Să nu neglijăm de a ne ruga pentru și împreună cu copiii noștri. Acela care a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți” (Marc. 10, 14), va lua seama la rugăciunile ce faceți pentru copii, și sigiliul sau semnul părinților credincioși va fi pus și asupra copiilor voștri, dacă sunt crescuți pentru Domnul, dacă sunt disciplinați și mustrați la timp.

...

Când Mântuitorul era pe pământ, lua pe copii în brațele Sale și-i binecuvânta. La o asemenea ocazie, ucenicii voiau să îndepărteze pe acești micuți; dar, Isus auzi vorbele lor și zise: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor”. Mat. 19, 14.

În copiii aduși în fața Sa, Isus vedea bărbății și femeile ce trebuia să ajungă moștenitori ai harului Său și supuși ai împărăției Sale și dintre cari unii trebuia să ajungă martiri pentru numele Său. El știa că acești copii erau mai mult pregătiți să-L asculte, decât cei mari, dintre cari mulți se credeau prea deștepți, și dintre cari mulți aveau inima împietrită.

Din „Mărturie” Vol. II.

O scrisoare deschisă către Comunități

Salutări dela Comitetul de toamnă din 1933, al Conferinței Generale.

Iubiți frați și surori în Hristos: Un gând se pare că stăpânește mintea tuturor claselor societății în acest timp: „Ce însemnătate au evenimentele de azi? Încotro mergem noi? Care va fi viitorul lumii?” Noi cetim despre aceste lucruri în presă, le auzim în discuțiile oamenilor pe stradă, le auzim dela tribună și amvon — pretutindeni: *Ce însemnează aceste lucruri?* Articole scrise de autori renumiți și al căror conținut dă de gândit, apar ca articole de fond în ziare și toate întrebă sau caută să răspundă la întrebarea: *Încotro mergem noi?*

În decursul Istoriei trecute, niciodată nu a domnit în lume o neliniște generală pentru viitor, cum a cuprins inimile oamenilor în anii din urmă — o neliniște ce crește, nedescrisă, aproape universală și aceasta a costat lumea milioane de vieți omenești și bilioane de dolari. Această neliniște este în inima conducătorilor și legiuitorilor care dirijază afacerile națiunilor; ea stăpânește inimile bancherilor și financierilor; influențează pe negustori, fabricanți, cumpărători și vânzători. Orice lucru este nesigur. Dacă Hristos ar fi personal pe pământ așa cum a fost, cum ar putea El descrie stările de lucruri de azi mai precis decât a spus ucenicilor pe vremuri: „Și pe pământ va fi strâmtorare printr-oameni, care nu vor ști ce să facă la auzul urlatului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ?”

Dacă aceste turburări s'ar mărgini la un popor sau la o țară, aceasta nu ar fi atât de rău; dar ele sunt în toată lumea și au cuprins toate popoarele. Deabia am terminat cu examinarea unor nenorociri mari întâmplătoare într'un loc și din altă parte sosesc rapoarte despre dezastre și mai mari. În unele locuri se află milioane de oameni muritori de foame; iar în altă parte alții folosesc surplusul lor de cereale drept combustibil sau îl distrug pe alte căi.

Unele orașe mari, odinioară bogate și pline de prosperitate se află în prezent pe cale de a da faliment, având cassele de bani goale, și guvernele cheltuesc mai mult decât pot încasa. Impozitele sunt peste tot în creștere, iar proprietarii sunt desperați nemai știind de unde să scoată bani pentru a face față cererilor ce li se adresează. Mulți se întrebă: Să părăsim fermele și locuințele noastre și să lăsăm statului proprietățile noastre? Cu toate acestea națiunile conducătoare și guvernele locale sunt

silite să sporească cheltuelile lor, îngrădind astfel datorie peste datorie.

Moravurile sunt adormite și chiar în țările creștine, măsura dreptății a scăzut în prezent. Cronicile crimelor ocupă un loc de frunte în presa zilnică — omoruri, răpiri de copii, tâlhării, hoții și incendii din rea voință, sunt mereu în creștere, așa că oamenii sobri se întrebă, care ar putea să fie sfârșitul. Răul cel mai mare, nu numai că atinge personalitatea oamenilor, dar ei devin indiferenți față de el. De obicei se crede că războiul mondial este responsabil de creșterea crimelor; dar la cincisprezece ani după pace, orgia merge în creștere. *Ce să însemneze toate acestea?* Cercetătorii profesilor biblice văd în stările de lucruri prezente împlinirea semnelor arătate de Hristos, care dovedesc că venirea Lui este aproape. Dacă nu, ce alt lucru vrea să arate împlinirea lor? Domnul Isus spune:

„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele voastre pentru că izbăvirea voastră se apropie. . . . Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că deacum vara este aproape. Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece dar cuvintele Mele nu vor trece”.

Apostolul Pavel a fost cuprins de spiritul celei de a doua veniri, când scrie către Comunitatea din Roma mișcătoarele îndemnuri, ce cu siguranță aparțin și credincioșilor cari în prezent așteaptă venirea lui Hristos:

„Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne desbrăcăm dar de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. . . . Și îmbrăcați-vă în Domnul Hristos și nu purtați grije de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele”.

Două lucruri serioase ne vor interesa pe noi în acest timp:

1. Să fim gata pentru venirea lui Hristos.

2. Să terminăm lucrarea Lui pe pământ.

Să fim gata. Iarăși și iarăși, Mântuitorul a dat îndemnuri. „privegheați”, „fiți gata”.

„Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va

veni Domnul vostru . . . De aceea și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți“.

„Ce vă zic vouă, zic tuturor: vegheați“.

Cum putea Domnul să arate mai precis poporului Său, decât a făcut, întrebându-l aceste cuvinte impunătoare? Aci este mai mult decât o avertizare; este iubire amestecată cu profundă dorință ca poporul Său să nu fie prea ocupat cu lucrurile acestei vieți și să negligeze pregătirea pentru venirea zilei lui Dumnezeu. Acea zi va fi pentru fiecare personal o zi de fericire sau de vai. Ea va hotărî soarta noastră pentru veșnicie. Atunci nu va mai fi timp nici de îndreptare, nici de căință și nici de iertare. Căci lucrul acesta are loc în timp ce trăim și ne ocupăm cu treburile vieții. Ni se spune așa:

„Cum s'a întâmplat în zilele lui Noe, ai-doma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de popol, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie și n'au știut nimic, până ce a venit popolul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului. Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată. Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru“.

De aceea, prima noastră datorie, este să ne pregătim inimile pentru venirea Mântuitorului. Noi trebuie să fim gata și să veghem ca să fim mântuiți în acea zi mare. O religie numai de formă nu va fi de ajuns. Noi trebuie să fim îmbrăcați cu dreptatea lui Hristos, care se poate primi numai prin credință. Nu vom avea de ce să ne temem. Fiecare dintre noi trebuie să ajungă la experiența triumfală descrisă așa de frumos de profetul Isaia:

„Mă bucur în Domnul și sufletul meu este plin de veselie în Dumnezeul meu; căci M'a îmbrăcat cu hainele mântuirii, M'a acoperit cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mirească împodobită cu sculele ei“.

În felul acesta și nu în altul, putem fi pregătiți pentru venirea Domnului.

Noi trebuie să terminăm lucrarea lui Dumnezeu pe pământ. Aceasta este datoria noastră precum și privilegiul nostru. Lucrarea este prețioasă în ochii lui Dumnezeu; și terminarea ei a incredințat-o poporului Său și ea trebuie să fie terminată. Aceasta înseamnă că Evanghelia va fi predicată în toată lumea, pentru că Domnul Isus a spus:

„Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul“.

Unul dintre semnele precise al apropiatei veniri a Domnului nostru, este predicarea celor

trei solii îngerești în toată lumea, așa după cum Ioan a văzut în viziune pe insula Patmos. Evanghelia veșnică, cele trei solii din Apocalips 14, trebuie să fie dusă în toată lumea ca mărturie.

Este lucru minunat cum proclamarea celor trei solii îngerești a mers cu succes, trecând dela un neam la altul și dela o limbă la alta, așa că la sfârșitul anului 1932, ajunsese deja în 275 țări, predicată în 485 limbi și dialecte. În ultimii șase ani, solia a fost vestită în 229 limbi noi în care nu se vestise până atunci. În medie, în mai puțin de zece zile o limbă nouă a auzit o parte din cele trei solii îngerești. La încheierea anului 1932, raportul membrilor denominațiunii noastre era de 362.101. Având în vedere teritoriile în care se vorbesc aceste limbi la care am ajuns prin viu grai sau prin tipărituri, se poate aprecia că dacă am fi avut destui lucrători, am fi fost în stare acum să influențăm un bilion și trei sferturi din cele două bilioane de populație a lumii.

Anul 1932 a fost cel mai bun an din Istoria noastră în ce privește câștigarea de suflete. Se pare cam ciudat că în acest timp de criză financiară, poporul nostru a dat la apelurile făcute și au fost binevoitori să dea din resursele lor limitate, încât am fost în stare să susținem mai departe lucrarea noastră cu unele reduceri de salarii și cheltueli. Inimile noastre au fost foarte mult încurajate de creșterea rapidă a numărului de membri în ultimii doi ani. Aproape în toate câmpurile din lume, creșterea numărului de membri a fost cea mai bună din câte am avut în Istoria noastră denominațională; și în America de Nord, anul 1932 a fost cel mai rodnic în botezări și primire de noi membri decât am avut vreodată.

Viitorul este înaintea noastră. Cu ajutorul lui Dumnezeu vom face și de aci înainte lucrarea noastră, care va fi și mai îmbelsugată în câștigarea de suflete decât a fost în trecut. O viață consacrată și un front unit va asigura succesul. Dacă fiecare frate unește forțele sale cu ale altui frate și în unire și iubire frățească ajung să câștige biruința, dacă în rugăciune serioasă căutăm pe Domnul, dând la o parte păcatul din inimă, avem tot dreptul să credem că Dumnezeu ne va da plinătatea binecuvântărilor Sale.

„Dacă ne vom umili înaintea lui Dumnezeu și dacă vom fi amabili, politicoși, simțitori și compătimitori, convertirile vor fi însoțite acolo unde acum este numai una“. *Mărt. Vol. IX, pag. 189.* Aceasta ar aduce o bună recoltă de suflete.

Unii se tem că dacă succesul va fi mășorat (și lumea se luptă pentru realizarea acestui lucru) Comunitatea va pierde din zelul ei și va înceta să câștige suflete. Aceasta nu trebuie să fie. Comunitatea este rânduită „să fie în lume, dar ea nu este din lume“. Nici progresul și nici

regresul n'ar trebui să scadă zelul și consacrarea noastră față de Dumnezeu. Credința și iubirea sunt cheile cu cari deschidem bogatele cămări ale tezaurului Său. Cu cât timpul trece și noi ne apropiem tot mai mult de sfârșit, Comunitatea noastră trebuie să devie tot mai stăruitoare în rugăciune, mai zeloasă, mai consacrată, mai mult asemenea lui Hristos și mai stăruitoare în câștigarea altor suflete.

Lucrarea lui Dumnezeu înaintea

Raportul statistic al Conferinței Generale pentru anul care se încheie la 31 Decembrie, 1932, și care este al 70-lea raport anual, ne-a sosit acuma de curând. Acest raport cuprinde lucrarea săvârșită în fiecare colț din lume, atât evanghelistic cât și instituțional.

În adevăr este foarte îmbucurător și încurajător a studia acest raport și să observi progresul uimitor care se face an după an în ducerea mării solii advente înaintea neamurilor pământului. Raportul accentuează cu multă putere că la Domnul nu este nici urmă de criză sau strâmtorare.

Lucrarea noastră acuma este dusă în 275 țări și insule de către 20.715 evangheliști și angajați în instituții cari folosesc la lucrul lor 485 limbi. În cursul celor șase ani trecuți au fost adăugate pe listă 299 limbi, adică o limbă cam la fiecare zece zile. La încheierea anului 1932 în toată lumea erau 7.322 de Comunități, cu un total de membri de 362.101. În cursul anului, 41.629 de noi membri au fost adăugați prin botez și pe baza mărturisirii credinței, ceea ce înseamnă un câștig de 114 pe fiecare zi, cel mai mare câștig anual raportat în istoria denominațiunii noastre pentru un singur an. Este tot atât de mare ca și tot numărul membrilor denominațiunii după 50 ani de activitate.

Noi scoatem literatură denominațională în 157 limbi, sub forma a 6.607 publicații diferite. Lucrarea este săvârșită prin 68 edituri și filiale, folosind 1.075 slujbași. Totalul vânzărilor pentru perioada de 70 ani 1863—1932, se ridică la suma de 15.360.000.000 lei. Lucrarea cu literatura a fost și încă este și astăzi în adevăr unul din factorii cei mai puternici în mișcarea Adventă spre a aduce pe oameni la cunoștința Adevărului pentru acest timp.

O privire asupra cifrelor departamentului școlii de Sabat ne arată că acuma sunt 11.114 școli de Sabat, cu un total de membri de 431.118 adică 69.000 mai mult decât numărul membrilor botezați.

Lucrarea noastră medicală este dusă în fiecare an în proporții din ce în ce mai mari. Această lucrare acuma este săvârșită în 108 sa-

Predicatorii și membrii Comunităților noastre să fie uniți în eforturile lor spre a câștiga pe cei neconvertiți. Membrii noștri laici au făcut și până acum o mare lucrare, dar o lucrare și mai mare stă înaintea lor precum și înaintea predicatorilor noștri, să câștige suflete pentru Hristos. Să nu facem ca anul 1934 să fie anul triumfului în câștigarea de suflete și în creșterea creștină?

natorii și dispensarii, organizate de denominațiune, în afară de sute de alte instituții medicale și centre particulare. În legătură cu instituțiile noastre medicale avem 648 medici și 3.881 alți slujbași.

Lucrarea de educație dă motive noi de încurajare. Noi avem 1.630 școli primare, cu 2.171 învățători, și 204 școli superioare cu 2.189 profesori, sau un total de 1834 școli cu 4.360 profesori și 78.824 elevi.

Pe lângă edituri, sanatorii și școli, noi avem 44 fabrici și asociații alimentare, cari într'un chip deosebit ajută la predicarea Evangheliei îndrumând spre o viață sănătoasă.

Un alt fapt îmbucurător ce-l observăm din raport este creșterea în dezvoltarea lucrării printre finerii noștri. Potrivit raportului avem în toată lumea 4.064 cercuri ale Misionarilor Voluntari, cu un total de membri de 94.203. Dela apariția raportului și până acuma am primit vestea că în cursul trimestrului al treilea al anului 1933 noi am și trecut peste 100.000 de membri ai Cercurilor Misionarilor Voluntari.

În acest articol nu ne vom ocupa despre chestiunile financiare cuprinse în acest raport, totuși amintesc că deși continuă această nesiguranță și criză financiară, totuși zecimile și darurile din toate colțurile lumii au întrecut țintele cele mai optimiste puse de noi. În adevăr, mâna proteguitoare a Puternicului Dumnezeu a fost asupra lucrării și lucrătorilor Săi nu numai în timpul acestui an despre care se ocupă raportul acesta al Conferinței Generale, dar chiar și în anul 1933 care a trecut și el.

Convingerea noastră este că atunci când vor fi adunate și cifrele pentru 1933, în multe privințe ele vor întrece chiar pe cele ale anului 1932. În adevăr, Spiritul lui Dumnezeu este revărsat asupra oricărei cărni, și noi am ajuns într'un timp când vom vedea mii convertiți într'o singură zi. Fie ca toți să fim pregătiți pentru primirea într'o mai mare măsură a puterii Spiritului pe care Dumnezeu e gata a-l revărsa cu îmbelșugare asupra bisericii, Sale din urmă.

Privind în urmă asupra anului care a trecut, inimile noastre sunt pline de o mulțumire de negrăit față de Tatăl nostru ceresc, pentru

îndurărilor Sale nețârmurite, pentru mulțimea providențelor Sale și a minunatei Sale călăuziri zilnice. În același timp exprimăm mulțumirile și aprecierile noastre și față de iubiții noștri conlucrători și frați și surori de pretutindeni pentru credincioșia și devotata lor conlucrare în atât de multe chipuri în cursul perioadei de douăsprezece luni ale anului trecut. Privind în viitor, și cugetând la anul care ne stă în față, inimile noastre sunt pline cu o nouă măsură

de credință, curaj și încredere, și cu o rugăciune sinceră noi ne consacram din nou vieța, puterea și tot ce avem și suntem pe altarul servirii pentru biruințe mai mari și pentru lucrări mai mărețe în anul 1934. Să ne alăturăm Mântuitorului și să ne luăm drept țintă a noastră: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui care M'a trimis și să termin lucrarea Sa”.

St. Rasmussen.

Progres în lucrarea școlii de Sabat

Școala de Sabat, ramura cea atât de importantă a lucrării, înaintază pe zi ce trece tot mai mult. Din cele ce ne scrie fr. D. N. Wall, avem motive să lăudăm pe Dumnezeu pentru purtarea Sa de grijă precum și pentru progresul ce face să aibă lucrarea Sa minunată.

Progresul care se vede în oricare din ramurile lucrării lui Dumnezeu de sigur că bucură inima fiecărui adevărat credincios. Sora L. Flora Plummer, Secretara Departamentului Școlii de Sabat din Conferința Generală, scrie următoarele cu privire la progresul lucrării școlii de Sabat în Diviziunea Europeană de Sud:

„Nu am nevoie să privesc multă vreme spre a vedea o creștere foarte vădită la diferitele rubrici de pe raportul Europei de Sud (raportul pentru trimestrul încheiat la Iunie, 1933). Îngăduie-mi să menționez următoarele:

O creștere de 14 în numărul școlilor.

O frumoasă creștere în numărul membrilor.

Oare acesta nu este un raport minunat de creștere? Eu în adevăr mă simt foarte bucurată de el!”

Da, în adevăr, cine ar putea să nu se simtă din toată inima fericit față de aceste lucruri cari arată un vădit progres al lucrării școlii de Sabat? Sunt sigur că acest raport va aduce bucurie fiecărui credincios din Diviziunea noastră! Noi rugăm pe Domnul ca cele patrusprezece noi școli de Sabat cari au fost adăugate în Diviziunea noastră într'un singur trimestru să fie tot atât de multe centre de educație în lucrarea marelui nostru Maestru. Din Iunie 1932 și până în Iunie 1933, au fost adăugate treizecișnouă de noi școli de Sabat, și creșterea numărului de membri în această perioadă a fost de 2.360. Acesta este un raport minunat!

Școlile noastre de Sabat trebuie să fie puternice centre de educație în cari toți membrii lor să devină din ce în ce tot mai bine întemeiați în Adevăr. Acuma avem nevoie de lucrul acesta mai mult decât oricând înainte, deoarece pășim în ultimele faze ale luptei dintre puterile binei și răului. Pentru ca poporul lui Dumnezeu să poată trece biruitor prin vremurile de strâm-

torare, ei trebuie să treacă prin aceste vremuri cu o credință deplină așa cum a trecut și Izrail prin Marea Roșie. În cartea Ebreilor noi cetim că Egiptenii au căutat să facă „la fel”, dar încercarea lor nu a fost însoțită de credință, și din pricina aceasta ei au dat greș. Atât biserica lui Dumnezeu cât și lumea va avea de trecut printr'o mare de turburare în zilele din urmă ale istoriei omenirii, dar lumea cuprinsă de teamă și trăind fără credință va merge spre nimicire. Pe de altă parte însă, biserica lui Dumnezeu va sta bine întemeiată în credința lui Isus și va ieși biruitoare. Deci, cât de important este ca să devenim bine întemeiați în Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu! Și lucrul acesta cere un studiu credincios și sistematic al Sfințelor Scripturi, lucru pe care tocmai îl face școlile noastre de Sabat. Aceasta este una din țintele școlii de Sabat, și importanța ei vitală nu va putea fi niciodată accentuată în deajuns. Nimic altceva nu ar putea fi de mai mare importanță decât ca zilnic să creștem în har și în cunoștința Adevărului, dar lucrul acesta niciodată nu va putea fi înfăptuit fără de un studiu sistematic, stăruitor și plin de rugăciune al Sfințelor Scripturi. Din moment ce biserica trebuie ca pentru încercările ce au să vină să fie pregătită printr'o continuă hrănire din Cuvântul lui Dumnezeu, școala de Sabat, în providența lui Dumnezeu urmează a fi mijlocul prin care să pregătească pe popor să stea în timpul de strâmtorare ce ne stă chiar în față, și să întâmpine pe Domnul când va veni.

Este de foarte mare importanță ca în această mare mișcare mondială în care suntem angajați să ne fie mereu amintite în fiecare Sabat în școlile noastre de Sabat, nevoile câmpurilor misionare. Spiritul lui Hristos este un spirit misionar, și acest spirit misionar al lui Isus trebuie să fie continuu spiritul fiecărei școli de Sabat din marea mișcare Adventă. Domnul ia seama cu mare atenție la fiecare dar ce este consacrat lucrării Sale. El care a observat și a atras atenția asupra păraluței văduvei, cu multă grijă observă chiar și cel mai mic dar, pri-

vește în inima dăruitorului și cunoaște cu câtă plăcere l-a dat. În volumul 2 din Mărturii (pp. 518—519), cetim:

„Am văzut că îngerul raportor ține un raport precis despre fiecare dar consacrat lui Dumnezeu, și pus în visterie, și de asemenea și despre urmările sumelor astfel dăruite. Ochiul lui Dumnezeu ia seama la fiecare para consacrată lucrării Sale, cum și la bunăvoința sau sila dăruitorului. . . . — aceia cari fac sacrificiul în sinceritatea sufletului, ținând numai spre premărirea lui Dumnezeu, nu își vor pierde răsplata“.

Ținta supremă a școlii de Sabat este aceea de a mântui suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu. Noi înfăptuim această țință mare nu numai sprijinind pe misionarii noștri prin darurile și rugăciunile noastre, dar pe lângă aceasta, și prin luarea parte în mod activ în căștigarea de suflete. În primul rând, noi trebuie să lucrăm pentru aceia din școala de Sabat cari nu s'au predat pe deplin Domnului. Printre tineri și copii se vor găsi și de aceia cari nu au luat o hotărîre precisă pentru Domnul, și deci pentru aceștia trebuie să lucrăm personal conducându-i la Mântuitorul ca să îl primească. Apoi, noi mai trebuie să lucrăm și pentru aceia din afara școlii de Sabat. În privința aceasta avem următoarea solie a Spiritului Profetiei:

„Domnul dorește ca aceia cari iau parte la lucrarea școlii de Sabat să fie misionari, în stare de a merge în orașele și satele din împrejurimea Comunității lor, și să dea lumina vieții acelor cari stau în întunec“. — „*Lucrarea școlii de Sabat*“, p. 74.

Potrivit organizației noastre, clasele școlii de Sabat trebuie să slujească drept grupe misionare, și instructorul școlii de Sabat sau oricine altcineva trebuie să fie conducătorul grupii.

În aceste zile de strâmtorare noi trebuie să ne ținem cât mai strâns de Domnul, și să ne pregătim pentru încercările mai mari cari ne așteaptă în viitor, și de aceea noi trebuie să stăm într'o foarte strânsă legătură cu școala de Sabat. Toți ar trebui să ia parte la școala de Sabat în mod regulat. Și orice iubitor al școlii de Sabat ar trebui să se alăture slujbașilor Comunității și școlii de Sabat în căutarea acelor cari lipsesc din școala de Sabat, căutând ca prin cea mai mare dragoste să-i îndemne să vină și să ia parte cât mai regulat la școala de Sabat. Credințioșia din partea noastră cu privire la marile ținte ale școlii de Sabat ne va ține alături de Dumnezeu și ne va pregăti să ne facem bine partea noastră în marele plan al lui Dumnezeu pentru încheierea lucrării Sale pe pământ.

Prelucrare de V. Florescu.

LUMEA AȘTEAPTA DELA NOI

Când am fost în Australia, scrie fr. W. A. Spicer, un frate demn de încredere, membru al Comunității noastre din Sydney, povestea despre un film de călătorie în Africa, prezentat în acest oraș, film în care se înfățișau portrete de pitici, oamenii aceia mici din Africa centrală. S'a susținut că sunt cele dintâi portrete mișcătoare cari s'au putut obține dela aceste triburi păgâne, ce trăesc în desișul pădurilor.

„Titlul unei grupe“, spunea fratele nostru era: „In așteptarea Adventiștilor de ziua VII-a, cari să vină să-i curețe“.

Acesta este un tribut interesant din partea acestor fotografi, cari pătrund în vicața sălbatică a ținuturilor prea îndepărtate. Unii dintre acești regisori au fost până în insulele canibalelor din sudul Pacificului, și au găsit acolo Adventiști de ziua șaptea cu Evanghelia care face pe oameni curați. Tocmai acum fotografiile descoperă cele mai josnice stări ale vieții omenești în pădurile Africe, și de sigur că ei așteaptă ca misiunea noastră să facă o lucrare de transformare asemănătoare între acești oameni ai pădurilor. Noi trebuie să pri-

mim chemarea nu ca dela oameni, ci ca dela Dumnezeu. El ne-a dat nouă solia plină de putere a Evangheliei care schimbă viața oamenilor în aceste zile din urmă.

„Cei convertiți de voi sunt cu totul altfel“, spunea cineva care făcea comerț în aceste insule sălbatice. „Ei sunt curați la corp ca și la inimă“!

„Nu s'ar putea ca oamenii voștri să meargă în această insulă pentru a o curăți?“, a întrebat un slujbaș al cărmuirii din Papua, Noua Guinee. „Este o dezonoare pentru noi“. „Da, de sigur, Dommule“, a răspuns conducătorul câmpului nostru misionar, G. McLaren.

„In Figi, oamenii numesc Comunitatea noastră „biserica cea curată“. Acesta este numele nostru.

Și într'adevăr solia noastră curată pe oamenii cari o primesc“.

Oamenii noștri au mers în această insulă despre care ni se raportase că este o „dezonoare“. Acum este centrul lucrării noastre de educație în această regiune.

Solia Evangheliei, despre Sabat și despre ora judecății, conține în ea puterea lui Dum-

nezeu pentru mântuirea întregului neam omenească. Ea este „Evanghelia veșnică” pentru orice națiune și limbă, după cum a descoperit Domnul în Apoc. 14. El ne-a încredințat-o nouă. Și din ce în ce mai mult auzim dela lo-

cuitoarii acestui pământ că ei așteaptă ca noi să trimitem această solie în cele mai îndepărtate locuri. Nu trebuie să înșelăm pe Domnul care a pus această așteptare în inimile oamenilor.

Adaptare de M. Ionescu

Fiecare membru un evanghelist

„Veți fi martorii Mei”. Acestea sunt ultimelă cuvinte ale Mântuitorului roștite înainte de înălțarea Sa la cer. Ele exprimă o nouă misiune încredințată bisericii și totdeodată constituie o făgăduință și o poruncă pentru toți apostolii lui Hristos, căci Isus a adăugat: „Veți primi o putere, când se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, și până la marginile pământului. Fapt. Ap. 1, 8. Acest program divin a condus biserica la Rusalii; de atunci încolo trebuia să meargă să vestească până la marginile pământului „vestea cea nouă” a unui Mântuitor crucificat și înviat.

În cele ce urmează vom vedea cum Spiritul Profeției insistă asupra necesității de a da mărturie personală despre ultima solie; și trebuie luat în seamă că cele câteva citate pe care le vom expune nu sunt decât un mic număr din mulțimea indemnurilor de același fel pe care le-am putea menționa spre a arăta necesitatea eforturilor în vederea câștigării sufletelor pentru Mântuitorul.

„Dumnezeu mi-a dat o solie cu privire la poporul Său. El trebuie să se deștepte și să ceară ocrotire față de ispite și să lărgească hotarele lucrării. Frați și surori voi ați fost cumpărați cu un mare preț și trebuie ca tot ceea ce aveți și tot ceea ce sunteți să fie consacrat pentru slava lui Dumnezeu și pentru binele aproapelui. Hristos a murit pe cruce pentru mântuirea unei lumi care pierde în păcat. El cere cooperarea voastră în această lucrare și trebuie să-I serviți drept mâinile Lui. Se cere ca să faceți eforturi puternice pentru a salva pe cei pierduți. Aduceți-vă aminte că păcatele voastre au adus necesitatea crucii. Când ați primit pe Hristos ca Mântuitor al vostru, ați făcut un contract, un angajament de unire cu El de a duce crucea. Voi v-ați unit cu El pe viață și pe moarte de a conlucra la marele plan al mântuirii”. „*Testimonies*”, Vol. 7, p. 9.

„Aceasta este legea veșnică a lui Dumnezeu, că acela care primește adevărul de care lumea are nevoie, trebuie să facă în așa fel ca să vestească acest adevăr și celor din jurul său. Dar unde sunt acei cari au povara mântuirii sufletelor pe inimile lor? Când văd câtă neglijență dă pe față poporul lui Dumnezeu în serviciul său, inima mi se întristează de o durere

pe care n'o pot exprima. *Cât de puțini la număr sunt aceia care intră cu totul în serviciul lui Dumnezeu în această lucrare finală atât de solemnă!* Mai sunt încă mii de suflete de avertizat; dar cât de puțini sunt aceia cari se consacră cu totul lucrării, gata a fi sau a face orice, atrăgând sufletele spre Hristos. Isus a murit pentru salvarea omenirii. El a lucrat și lucrează încă pentru mântuirea păcătoșilor umilindu-Se și renunțând la Siné Insuși. Dar mulți din aceia cari ar trebui să conlucreze cu El sunt plini de eul personal și de indiferență”. *Idem*, p. 13.

„Porunca „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16, 15), este adresată fiecărui ucenic al lui Hristos. Toți aceia cari iau parte la viața lui Hristos sunt sub obligațiunea de a lucra la mântuirea semenilor lor. Ei trebuie să simtă povara sufletelor așa cum o simțea Hristos. Nu toți sunt capabili de a face același serviciu, dar toți putem face ceva pentru lucrarea Lui. Toți aceia cari se bucură de binecuvântările divine, trebuie să ia parte la o lucrare activă; fiecare trebuie să-și întrebuintze talantul în vederea înaintării lucrării”. *Idem*, Vol. 8, p. 13.

„Iubiți frați și surori vă vorbește cu iubire și mângâiere: Ridicați-vă și consacrați-vă cu totul răspândirii luminii dată vouă, la acei cari sunt afundați în întunec. Adaptați-vă spiritului Marelui model. Învățați dela Prietenul pescarilor cum trebuie vindecate sufletele atinse de boala păcatului.

„Aduceți-vă aminte că El trebuie să găsească în viața ucenicilor Săi aceiași consacrare și supunere în ce privește lucrarea lui Dumnezeu, lăsând la o parte pretențiile sociale și afecțiunile pământești, așa cum se observă în viața Sa. Totdeauna drepturile lui Dumnezeu trebuie să aibă primul loc în noi. Exemplul lui Hristos ne îndeamnă să lucrăm neîntrerupt pentru binele altora.

„Dumnezeu cere ca fiecare membru al Comunității să intre în serviciul Său. *Adevărul netrăit și necomunicat altora pierde atât din puterea-i aducătoare de viață cât și din însușirea vindecătoare.* Fiecare trebuie să învețe a lucra, menținându-se la postul său pentru ducerea greutăților. Toți cei ce se alipește la Comunitate trebuie să fie o ajutoare în plus pen-

tru a conlucra la marele plan al mântuirii. Comunitatea în întregime care lucrează ca un singur om trebuie să aibă o unire desăvârșită pentru a deveni un instrument misionar activ sub conducerea Duhului Sfânt". *Idem*, p. 47.

„Mântuitorul are un loc pentru fiecare în marele Său plan. El n'are talente nefolositoare. Așa mic cum este talantul vostru, Dumnezeu poate să-l întrebuințeze și va îndeplini serviciul pe care Domnul i l-a hotărât, dacă îl puneți cu credincioșie la schimbător. Talentul celui mai umil membru din Comunitate sau vizitator este necesar pentru lucrarea din casă în casă și poate să facă mult mai mult în această lucrare decât multe talente mai strălucite . . .

„Vizitați pe vecinii voștri depunând un interes pentru mântuirea sufletelor lor. Puneți la lucru toate forțele voastre spirituale. Spuneți persoanelor pe cari le vizitați, că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Mântuitorul Isus va deschide ușa inimii lor și va produce o bună impresie asupra spiritului lor". „*Testimonies*", Vol. 9, pp. 37, 38.

„Numai veșnicia va da pe față puterea unui astfel de lucru. Alte câmpuri de lucru se vor

deschide înaintea persoanelor cari au făcut lucru la care ei au fost înclinați. Ceea ce ne trebuie nouă acum, nu sunt oratori, savanți sau elocvenți, ci simpli creștini cari au învățat dela Isus Hristos din Nazaret blândețea și umilnța; sprijinindu-se pe tăria Lui se vor duce la răspântii și dealungul gardurilor vestind această invitație: „Veniți că totul este gata". *Idem*, p. 36.

„Străduiți-vă să pătrundeți la vecinii voștri. Vorbindu-le despre adevăr, întrebuințați cuvinte care îi fac să simtă simpatia voastră de creștini. Aduceți-vă aminte că Domnul Hristos este lucrătorul desăvârșit. El stropește sămânța aruncată și vă va da cuvinte cari să înduioșeze inimile. Incredeti-vă că Dumnezeu sprijinește pe lucrătorul consacrat și dezinteresat. Ascultarea, credința copilărească și încrederea în Dumnezeu; iată ceea ce aduce pacea și bucuria. Iubirea lui Hristos să domnească în inimile voastre". *Idem*, p. 41.

Această chemare din ceasul al unsprezecelea se face cunoscut: „Duceți-vă în via Mea". Să ne străduim să răspundem cât mai repede pentru ca încheierea lucrării să fie cât mai grabnică în toate părțile lumii.

Trad. de Gh. Gherase

SPIRITUL CRITICII

Dacă în vreo localitate ar trăi un om care ar otrăvi pe ascuns, cu premeditare, un puț din care cauză s'ar răspândi în și în afară de acel loc boala și moartea, acel om prin fapta sa mârșavă nu s'ar expune numai blestemelor și urei tuturor oamenilor, dar legile țării l-ar urmări ca să-l oprească de a mai săvârși asemenea fapte.

Aceia cari meru critică pe alții, cari se poartă astfel cu vecinii, prietenii și frații lor, încât să deștepte contra lor bănueli și bănueli din acelea, cari au de scop să distrugă influența lor și să le răpească ceea ce este de mai mare preț decât aurul — un nume bun — aceia zic, fac o lucrare ca și omul care otrăvește un puț public. Unul distruge pe omul corporal, celalt distruge reputația și influența unei persoane prin vorbe otrăvite și insinuări ascunse.

Când această lucrare diavolească se strecoară în Comunitate și când este îmbrăcată în haina sfințirii prefăcute și în aparența dreptății, este cu atât mai odioasă și mai răutăcioasă. Asemenea oameni atacă prada lor mai ales când nu se poate apăra. Prin cuvinte și aluziuni ei răspândesc între prieteni încoala cu privire la onestitatea celor pe cari îi critică. E aproape de necrezut ca o lucrare atât de nelegiuită și răutăcioasă, îmbrăcată în haina ce-rească, să poată exista într'o Comunitate, dacă

nu s'ar vedea în Comunitatea aceea efectul stricăcios, care descurajează atât pe bătrân cât și pe tânăr, care întunecă și care stinge speranța într'o viață viitoare.

Nimeni nu este sigur, contra limbei, atât de tăioasă și de calomnioasă a omului, prins în lanțurile acestui demon al întunerecului. Acești oameni țin propriile lor eugete și păreri ca norme infailibile și toți cari nu împărtășesc părerile lor pe cari le-au născocit, sunt criticați și foarte adesea predați disprețului și batjocurei altora. Este indiferent ce poziție au ei în viață sau în Comunitate, toate/motivele lor sunt condamnate și toate insuccesele și greșelile aparente sunt date în vileag. În chipul acesta criticoșii trimit un fluviu de otravă, care necurățește gândurile celor tineri și celor bătrâni și care strică atmosfera spirituală, în care ei trebuie să trăiască.

De obiceiul criticoșii nu-și dau osteneala să viziteze pe cel pe care-l critică, spre a-i arăta în ce a greșit, ci greșelile sale sunt trâmbițate publicului rece și fără inimă, care nu cunoaște situația și împrejurările în cari trăește cel criticat, sau care nu știe nimic despre greutățile cari poate slăbesc puterea morală a sufletului său. Imi închipui că un lucru atât de respingător care este cu desăvârșire în contradicție cu principiul dreptății, ar trebui să fie așa de odios încât orișicine ar trebui să-l evite.

Este clar că e dela diavolul obiceiul de a critica și de a condamna acțiunile și motivele altora. Biblia îl numește pe Satana „pârătorul fraților”, deaceia toți aceia cari critică pe alții, merg mână în mână cu diavolul. Dacă aceia, cari fac aceasta sunt chiar dintre urmașii aceleia care a zis altă dată „că aceia cari sunt fără păcate, să arunce cei dintâi piatra”, lucrul este cu atât mai de plâns. Spiritul Profetiei numără acest păcat printre cele mai grele păcate ale Comunității. Cetiți cu atenție următoarele cuvinte:

În fiecare Comunitate trebuie făcute sforțări serioase, spre a îndepărta vorbirea de rău și spiritul de a critica, întrucât aceste păcate provoacă cele mai mari rele în Comunități. Asprimea și scornirea greșelilor trebuie condamnate ca lucruri ale diavolului. Iubirea reciprocă și încrederea trebuie deșteptate și cultivate în membrii Comunității”.

Observați că „scornirea greșelilor” și „criticarea” constituie cel mai mare rău și vine de-a dreptul dela diavolul.

Încă un citat: „Îndreptățirea de sine nu numai că amățește pe om de a prezenta fals pe Dumnezeu, ci îl face rece și plicticos față de frații săi. Fiul cel mai mare în egoismul său și în invidia sa a fost gata să pândescă pe frațele său, să critice orice faptă a sa și să-l părăsească pentru cea mai mică greșală a sa. El născocia orice păcat și exagera orice faptă nedreaptă, cât se poate mai mult. În chipul acesta el încerca să-și îndreptățescă spiritul său neimpăciuitor. Mulți fac astăzi la fel.

Observați mai departe: „Este o îndreptățire de sine care aducea pe om să judece pe alții. În timp ce oamenii caută să ciugulescă preînsele greșeli ale altora, ei se laudă că înșiși sunt drepecți înaintea lui Dumnezeu. Nimeni nu poate fi mai departe de Dumnezeu decât când face astfel. Că unii critică adesea pe alții numai cu scopul de a acoperi propriile lor greșeli de caracter, reiese din următoarele cuvinte:

„Cine face nedreptate, este cel dintâiu care bânuește nedreptatea altora și, prin condamnarea altuia, caută să ascundă sau să scuze păcatele propriei sale inimi. Prin păcat oamenii au ajuns la cunoștința răului, și de îndată ce a păcătuit prima pereche de oameni, începu să se învinuească reciproc, după cum face întotdeauna natura omenească, când nu e guvernată de harul lui Hristos”. „Cugetări de pe muntele fecirilor”, p. 157.

Cât de frumos ar fi dacă Spiritul critice și al judecării ar dispărea din Comunitate. Nu e nevoie de religione, nici de cultură, nici de inteligență spre a deveni un iscoditor de greșeli în alții. E nevoie numai de o înclinare rea și de dorințe egoiste. Nu vrea poporul lui Dumnezeu să se ridice spre a expulza acest spirit

rău din Comunitate? El strică atât sufletele noastre proprii cât și sufletele altora. El ne face nenorociți și produce altora dureri. Domnul a făgăduit să ne mântuească de orice rău. Ura și neîncrederea trebuie scoase din inima noastră și în locul lor să plantăm în ea planta iubirii.

G. B. Thoma.

8
 8
 8 Iată ce puțin costă câte un număr din 8
 8 frumoasele și interesante reviste: 8

„Semnele Timpului”

„Sfetnicul Vieții”

„Amicul Tinerimii”

8 Fiecare din acestea constituie o comoară 8
 8 de învățături pentru fiecare ins. 8

8 „SEMNELE TIMPULUI”, vine mereu 8
 8 să ne prezinte adevărurile sublime ale E- 8
 8 vangheliei în lumina evenimentelor din 8
 8 lume. Cetiți-i articolele și luați la inimă 8
 8 sfaturile și învățăturile date. Răspândiți-o 8
 8 cât mai mult! 8

8 „SFETNICUL VIETII”, e revista ce ca 8
 8 un bun sfătuitoar dă fiecărui ins sfaturile 8
 8 dătătoare de viață. Pe paginile ei, dife- 8
 8 riți medici scriu articole de seamă, ară- 8
 8 tându-ne cum să trăim o viață cu ade- 8
 8 vărat sănătoasă, pentru ca într'un corp 8
 8 sănătos să poată sălășlui și o minte să- 8
 8 nătoasă. 8

8 „AMICUL TINERIMII”, după cum a- 8
 8 rată chiar și numele, este revista ce n'ar 8
 8 trebui să lipsească din mâinile niciunui 8
 8 tânăr, căci ea îi va îndruma pașii spre cel 8
 8 mai bun amic, Isus. De asemenea și pen- 8
 8 tru cei în vârstă ea e de un real folos. 8
 8

8 8

„Curierul Misionar”.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
 București IV.

NECROLOG

Sora *Maria Opris* a adormit în Domnul în ziua de 19 Oct. Comunitatea Popa Tatu în care a slujit Domnului mulți ani, a împărtășit cu durere această despărțire trecătoare. Prietenia sa cu Isus îi acordă privilegiul de a fi chemată la viață în ziua cea glorioasă a revenirii Sale. Copilei sale care a plângea cu simțământul de tainică recunoștință și iubire filială îi zicem împreună cu Domnul: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?” Experi-

riența aceasta pe care a făcut-o sora lui Lazăr, poate fi experiența D-v, stimată Doamnă. (Ioan cap. 11).

Apostolul Pavel ca să fixeze această garanție în inimile noastre, ne zice: „Dacă nu este învierea morților, nici Hristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința noastră 1. Cor. 15, 43. 14.

Pe temelia acestor mărturisiri dumnezeiești, știm că sora noastră și mama D-v. doarme... și că Domnul căruia i-a servit cu bucurie până în ora de odihnă, o va învia.

Lăsați ca Isus să vină în căminul D-v. distinsă Doamnă și bucurați-vă de asigurarea:..... mama n'a murit, ci doarme!.....

Fie, ca odihna sa să infiripeze dorul vederii în inima celor ce o iubesc și ca Domnul Isus să găsească ușa deschisă în inimile D-v. iubitoare.

„Jată, Eu stau la ușe și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide..... voi intra la el, voi intra cu el, și el cu Mine”. Apoc. 3, 20.

Mângâiați-vă pe temelia acestor adevăruri divine.

Petre Păunescu.

Copilul *Pavel C. Dulu*, al fratelui Constantin C. Dulu, a fost chemat la odihnă pe ziua de 24 Noiembrie, 1933.

Domnul îl va reda la învierea drepților părinților săi.

Dumitru A. Niculae

Fr. *Mișu Mironovschî*, în etate de 35 ani, din Tulcea, a adormit în Domnul în ziua de 14 Decembrie, 1933. Fiind singurul credincios din orașul Tulcea, în scurta lui viață a avut de înfruntat multe, însă rămase statornic și chiar pe patul lui de suferință, până în ultima clipă a cântat:.... „Acolo în strălucire patria noastră-o vom vedea”.

Datorită încrederii lui cu care a adormit, sperăm a vedea pe Domnul la prima Lui venire.

Tulcea. I. Dănilă

În ziua de 13 Decembrie 1933, după o scurtă și grea suferință a încetat din viață în vârstă de 75 ani fratele *Ghiță Artelnicu*, membru Comunității Târgușorul-Nou, Prahova.

Faptele creștinești ale acestui bătrân nu vor fi șterse din mintea membrilor Bisericii precum și din mintea vecinilor pe lângă cari a trăit.

Cu ocazia immormântării a fost însoțit până la locul de odihnă de o mulțime de credincioși și prieteni.

I. Mihailov

Sora *Iuliana Indricău* în etate de 75 ani, din comuna Socodor, jud. Arad, și membră activă de 26 ani, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 28 Octombrie 1933. Vieța ei credincioasă ne dă încrederea că o vom putea revedea la învierea drepților, dacă și noi vom trăi potrivit învățăturilor Domnului Hristos.

Fratele *Ioan Bocea* fiind membru al Comunității Covășinți jud. Arad, având etatea de 58 ani, a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 18 Octombrie 1933. Ca membru activ a fost 23 ani, plin de încredere, că Mântuitorul Său nu-l va uita nicio clipă, și că atunci când Domnul Isus va reveni iarăși, glasul Lui dătător de viață îl va scula și pe el spre a se uni cu toți drepții în proslăvirea numelui Său.

Sora *Măria Deac* în etate de 65 ani, și membră a Comunității Macea jud. Arad, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 30 Noiembrie 1933. Credința statornică cu care a rămas până în ultimele clipe ale vieții, ne-a dat deplina asigurare că o vom putea revedea la prima înviere a drepților, dacă și noi vom ști să umblăm continuu strâns legați de Hristos.

Sora *Oleacu Saveta* în etate de 81 ani și membră a Comunității Macea Jud. Arad, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 1 Ianuarie, 1934. Credințioșia de care a dat dovadă, până în ultimul moment, ne dă speranță a o revedea la revenirea Domnului Isus.

Fratele *D-tru Crișan*, membru al Comunității Macea, Jud.-Arad, în vârstă de 46 ani a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 6 Decembrie 1933. Fratele Crișan a fost un membru plin de energie pentru înaintarea și progresul Lucrării Domnului. Dânsul nu a fost bolnav nici o zi înainte de încetarea din viață. A lăsat în urma sa 7 copii; cel mai mic este de 2 ani, o fetiță.

Vieța Lui de credințioșie ne dă speranță că îl vom revedea la învierea tuturor credincioșilor din toate timpurile, cu ocazia revenirii Domnului Hristos.

Gionca F.

Sora *Lina Tătaru* membră a Comunității Valea-Lungă, Județul Dâmbovița, a adormit în Domnul. Stând de vorbă cu ea în ultimul timp când nu se simțea bine, s'a putut vedea că are o mare nădejde în Domnul și în făgăduințele Sale.

Sperăm s'o vedem la arătarea Domnului.

Cu ocazia immormântării, multe suflete au avut ocazia să audă despre fericita nădejde a creștinului.

Sora *Iinca N. Radu* membră a Comunității Speșiețeni, Jud. Dâmbovița, a adormit în Domnul pe ziua de 26 Decembrie, 1933.

Cu ocazia immormântării, din cauza unor împotriri, aproape tot satul a avut ocazia să ia parte la serviciul religios.

Sperăm s'o vedem la arătarea Domnului.

N. Voinea

Amintim Cercurilor Misionarilor Voluntari a se grăbi cu procurarea frumoasei

„Straja Dimineții” 1934

deoarece nu mai avem decât un număr redus de exemplare. Credem că în decursul anilor această „Straja Dimineții” s'a dovedit de un real folos orișicui, așa că frații mai în vârstă, sunt de asemenea rugați a se grăbi cu comanda acestui valoros străjer al dimineții, care ne îmbărbătează și ne aduce făgăduinți cerești, în fiecare zi.

Prețul: 15 lei broșată și 20 lei legată.

Spicuiitorul

este revista cea atât de bogată în citate și argumentări extrase din diferite lucrări mari.

Cereți-o la Cercul Misionar.

De asemenea aducem la cunoștința celor interesați că, rămânându-ne câteva exemplare din anul trecut, acestea le vindem cu 20 lei numărul dublu.

Calendarul luminii

fiind aproape de epuizare, aducem la cunoștința tuturor a-și comanda acest valoros Calendar cu bogate sfaturi, rețete medicale, rețete casnice, știri din lumea întreagă, articole variate, ilustrații multiple și o mulțime de alte lucruri valoroase.

Grăbiți-vă!

Prețul doar 20 lei.

Albumul istoriei biblice

Noul și Vechiul Testament în 100 tablouri colorate după originale celebre de R. Leinweber cu texte biblice. Mărimea 20×24 cm frumos legat lei 130—, ramburs cu spese lei 150 — Cel mai nimerit cadou pentru familie și copii. Un excelent ajutor la memorizarea vieții biblice.

Librării și colportori primesc rabat.

Comenzile se fac la librăria Cuvântul Evangheliei, București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116, sau la Editura Gustav Nikesch, Vulcan, Brașov. — *Cereți gratuit catalogul.*

Veniți la școală

Incepeți chiar de acuma să vă pregătiți spre a putea ca în toamna anului acesta să intrați la școala misionară dela Brașov.

Nu pierdeți nicio clipă, nu risipiți niciun ban, folosiți totul spre a vă face cu puțință, venirea la școala misionară.

Important

Toți cei ce ne trimit fotografii pentru diploma ce se va da celor ce iau parte la examenele M. Voluntari sunt *stăruitor rugați* să ne trimită în același timp și suma de lei 20 — din care se vor acoperi cheltuelile de confecționare și expediție.

Altfel fotografiile nu pot fi luate în considerație, cu tot regretul nostru.

De asemenea cei cari ne-au trimis până acum fotografii fără suma necesară sunt rugați a fi amabili să primească pe calea aceasta înștiințarea a-și achita această mică datorie, fiind însuși interesul d-lor.

Acestea au mai fost anunțate și în Curierul No. 6/933, cum și în „Gazeta” No. 1/934.

„Gazeta Slujbașilor”.

str. Mitrop. Ghenadie Petrescu No. 116, Buc. IV.

Inștiințare

Aducem la cunoștința celor interesați, că sediul Conferinței Muntenia de Est, s'a mutat în strada Domnița-Balașa No. 46, Ploești.